

Megjelenik minden
vasárnap.

Szerkesztői iroda

és
kiadó-hivatalGranátos utca 1. sz.
II. emelet, 11-dik ajtó.A lap szellemi részét illető
közlemények a szerkesztő-
séghez intézendők.

POSTA-KÖZLÖNY

ELSŐ MAGYAR POSTAI SZAKLAP,

a magyar-, horvát- és szlavonországi postamesterek egyesületének és a magyar postahivatalbeliek
segély- és gyámegyletének organuma.

Előfizetési ár:

Egész évre 7 frt —
Fél évre 3 „ 50
Negyed évre 1 „ 80

Egy szám 15 kr.

Kéziratok nem küldet-
nek vissza.A megbízások, megrendelések
Tiller Mór és testvére ezime alatt
küldendők.

Felelős szerkesztő: JOANOVICH GYÖRGY.

Társzerkesztő: PAULAY J. ZS.

A posta és a távirda Angliában.

London, május 27-én.

(c) A posta és a távirda egyesítése nálunk új dolog, másutt nem. Mint minden új dolog nehézségekre akad, úgy a posta és távirda tervezett egyesítése ellen is sok panasz merült fel, kétségkívül leghathatóbb czáfolat lesz e panaszokra a gyakorlat. Kevés idő múltán nálunk is igazolni fogja a tapasztalat, hogy a postahivatalok megkezdett egyesítése a távirdákkal nemcsak az államkincstárnak haszon, de a közönségnek is nagyobb kényelem. Kétségkívül áll, hogy a tisztviselők nagyobb elfoglaltatását teszi ez egyítés szükségessé, azonban, ha figyelembe vesszük, hogy mind a posta, mind a távirda üzleti természete szigorúan megköveteli a hivatalos órák megtartását, s így a személyzet feltétlen számát: nagyon természetesen folyik, hogy a két üzlet egyesítése nemcsak a kormányra nézve haszon, de nemzetgazdasági előny is, mert egy munkaerő jobban kihasználhatik, s így a másik munkaerő a nemzeti tevékenység más ágára megtakaríttatik. E szempont kétségkívül irányadó.

Az angol gyakorlat igazolja azt, hogy a postahivatalok munka- erejének teljes igénybevétele egyáltalában nem árt legkevésbé sem a pontosság-
nak, s a mellett a közönség is kényelmesebbnek találja azt, mint az elszórt kezelést.

E század elején az angol posta távolról sem volt a mostanihoz hasonlítható. Drága volt és nem volt biztos. A parlamenti képviselők szabad postahasználati joga visszaéléseket szült. Egyes képviselők valóságos irodákat nyitottak, a hol a felek leveleire ráírták neveiket, hogy azok ingyen menjenek. Ez valóságos postabélyeg hivatal volt. Egy előttem fekvő kimutatás igazolja, hogy 1763-ban 170,000 font sterling értékig használtatott ki így a posta. Mert nemcsak leveleket küldtek. Mg lord Methuennnek küldtek például így tizenöt pár kutyát, két szolgálót, egy tehenet, három öltözet ruhát stb. ezen jog élvezete mellett. E visszaéléseknek véget vetett a Sir Rowland Hill-féle penny reform, a mely kétség kívül pénzügyi hiba volt azon időben, de a melynek folytán a posta bevétele már ma jelentékeny többlettel szerepel. Annaira megszorodott a levelezések száma, mint ezt a statisztika igazolja. Ma közel 1000 millió csomag és levél megy át a posta kezén.

És csökkent-e a pontosság? Legtávolabbról sem. Sőt ma pontosabb az angol posta, mint volt valaha, és mint valaha lehet emberi intézmény. Csodás dolgokat mondhatnak saját tapasztalataim-ból, de nem szükséges ismételni. Valószínűleg közismeretű igazság az.

Pedig a postahivatal össze van kötve nemcsak a távirdával, hanem 1859-től fogva a pénzküldési rendszerrel is. Egy kimutás fekszik előttem, a mely szerint 1862-ben 12 ezerrel szaporodott az előbbi évhez képest a pénzküldés postai utalvány-
nyal, 1875-ben pedig az előbbi évhez képest 600 ezerrel, 1864-ben az utalványok száma volt 7,580,454, pénzértéke 14,616,347 font sterling; 1875-ben az utalványok száma volt 16,485,661, a pénzérték volt 29,403,090 font sterling.

Ezek után következett a postai takarékpénztár rendszer, a melyet Gladstone hozott be, és a melyről lesz majd alkalmunk bővebben szólni. A jelen működésből elég lesz megemlíteni, hogy jelenleg több a betevő 1,500,000-nél a postai takarékpénztáraknál, a letett összeg pedig felülhaladja a 24

millió font sterlinget. Meg kell jegyeznünk, hogy ez a régi takarékpénztárak minden sérelme nélkül van így, a mennyiben azoknak bevétele nem csökkent; az igaz, hogy nem is szaporodott.

Ime: tehát a kép az angol postáról. A mi postai és távirdai kezelésünkön felül — és hogy mind a posta, mind a távirda forgalom sokkal nagyobb Angliában, mint nálunk, az nem szenved kétséget, — kezelik mindenütt — nálunk csak néhol — az utalványokat és a takarékpénztár óriás forgalmát mindezt oly pontossággal, melytől megérdemli a bámulatot, és a mi nem hagy semmi kívánnivalót sem fent. A távirda odakapcsolása, a postautalványok behozatala, a postai takarékpénztár létesítése legkevésbé sem rontotta e pontosságot, ellenkezőleg emelte azt.

De még tovább kell mennünk. Az angol postakezelők legnagyobb része — magában Londonban is csak a főhivatalokat véve ki — nem találja tulterheltnak magát ennyi foglalkozás által. Még üzlete is van hozzá, a melyet rendesen kezel. Árul fűszert, vagy ruhát, vagy bármi mást és ezenfelül kezeli az összes postát, a melynek teendői a posta, a távirda, az utalvány és a takarékpénztár. Angol ember mindezt megbírja üzletén felül, és bizony nagyobb pontossággal teszi, mint a mi postánk, a hol a postamester (kisebb helyeken) sem az utalvánnyal, sem a takarékpénztárral, sem a távirdával nem törődik, sem üzlete nincs, hanem azért mégis kénytelen a hivatalos órákon át ott unatkozni hivatalában. A mi nagy uri tempóink nem engedik meg neki, hogy ez unalmában árulna mindent, a mint neki tetszik, mert nálunk a posta rettenetes hivatal, szörnyű fontos dolog, a hol megvan minden bürokrata tempó és lassúság, a hol sajtot árulni borzasztó szentségtörés volna, a hol a szegény postamesternek más jövedelemre szert tenni lehetetlenség, inkább reá kényszeríti őt aztán így a szükség a sikkasztásra.

A postamestereknek magok elé kell tenni a kérdést: Akarjátok-e a távirdát, takarékpénztárt, utalványt magatokra vállalni, akartok-e a posta mellett üzletet vinni? A ti dolgotok, hogy teszitek. Az állam érdeke az, hogy a szolgálat pontos legyen, és nem az, hogy ti kényszerítve legyetek semmit nem csinálva ott ülni. Szerezzetek magatoknak annyi pénzt, a mennyit birtok, becsületes uton; az állam csak a pontos szolgálatot követeli meg. Az állam nagyobb biztosítékot lát, ha egy hivatalnokának két czim alatt ad fizetést (feltéve, ha megérdemli azt), ha ez a hivatalnok még a mellett is dolgozik és pénzt keres; mint ha urat tart 3—400 forintért évente, a ki szentséges bürociájában kénytelen naphosszat ülni, semmit sem téve, urat játszva, és utoljára is kénytelen levén szikkasztással fedezni szükségleteit, miután más keresetforrása nemcsak nincs, de a bürokratikus pedanteria mellett nem is lehet.

Kétségtelenül igazok van a postahivatalnokoknak és távirdai hivatalnokoknak, hogy jelen helyzetük borzasztó. Az üzlet természete követeli hogy ott üljenek. Ha — már ott ülven — üzletet is vinnének ott, mint Angliában: hogy felfortyanna e rettenetes szentségtörés ellen valamennyi postaigazgatóság és — mi türes-tagadás — maga a ministerium is! Mert nálunk, a Vorsrift szerint, van a hivatalos szoba, hivatalos fűtés, hivatalos pecsétviasz, és isten tudja mennyi minden dolog, a helyett, hogy biznák mindezt a postamesterre, s követelnének tőle csak pontos szolgálatot.

Angliában így tesznek. Az angol posta, táv-

írdával, utalvánnyal, takarékpénztárral van összekötve, a postamester még üzletet is visz e mellett, és a posta, a távirda, az utalványszolgálat, a takarékpénztár kezelés pontos, mintaszerű. Nálunk külön hivatalnoki proletariatus van mindenre, nyomorult fizetések, óriás teketóriákkal, szükségszerű naplopással, és a mi ennek természetes követke-zése: gyakori sikkasztással.

De hát a Vorschrift ilyen, és a Vorschrift szent. Még csak a távirda egyesítés van szóban, természetesen a postahivatalnokok sorsának javításával együtt, milyen nagy felháborítás! Hát ha majd az utalványszolgálat is általánosíttatik, a takarékpénztár is behozatik. mily láрма lesz. És ha valamelyik postahivatalnoknak eszébe jutna sajtot, borsot árulni a postaszobában: hogy zöldülne ké-külne a hivatalos pedanteria, mily rettenetes protokollumot „vennének fel“

Pedig mindez be fog következni. Be kell következnie.

(Nemzeti Hírlap).

A hírlapok és folyó iratok.

— Böszörményi Kálmántól —

A levélpostai szállítmányok nagyobb részét a hírlapok és időszaki folyóiratok képezvén, úgy hiszem nem lesz érdektelen azok eredete és fejlődését közelebbről megtekinteni.

A hírlapok és folyó iratok a 16-ik század óta léteznek, mindazonáltal azok az első időszakban csak röpiratok voltak és csakis nevezetesebb események alkalmával bocsáttattak ki.

Jelenleg hírlapok vagy ujságoknak (németül: Zeitungen, angolul: Newspapers, francziál: Gazettes) oly naponként vagy minden héten egy, sőt többször is — megjelenő időszaki nyomtatott közleményeket értünk, melyek leginkább a napi bel- és külföldi politikai eseményeket foglalják magokban, és csak második sorban foglalkoznak tá-lálmányok, szépirodalom, művészet, és egyéb ujdonságokkal.

Folyóiratoknak (németül: Zeitschrift, Journal, francia és angolul szinte Journale) ellenben azok neveztetnek, melyek nagyobbbrészt füzetekként megjelennek, inkább tudományos és ismeretterjesztő tartalmuak, — némelyikük 1/4 évenként, mások minden hóban, 2 héten vagy minden héten, — sőt naponként is — megjelennek.

Mindnyájunk által ösmeretes, hogy a hírlapok és folyóiratok a művelődés leghathatóbb előmozdítói közzé számítatnak, miből következik — hogy művelt ország nem is képzelhető hírlapok nélkül.

A hírlapok történelme a régi idők homályában vész el, és a 16-ik századra ugys a könyvnyomda feltalálása és rendes postaközlekedés berendezése utání időtől számítható valódi pályájoknak kezdete, természetes, hogy némely országban előbb keletkeztek mint másokban, valamint a fejlődésük is különböző volt, hol lassubb, hol pedig rohamosabb.

A rómaiak idejében „Acta diurna“ vagy „Acta publica“ név alatt jelent meg az első napi közlöny féle, melyet Julius Caesar állapított, hanem annak tartalma inkább hivatalos államügyekből állott. Jelentek még meg az ő korban Perzsia, China, Japánban sőt Delhiben is időszaki folyó iratok, hanem azok szinte nem foglalkoztak magán ügyekkel, és a nép közreműködése nélkül voltak szerkesztve.

A legelső nyilvános hírlapok vagyis írott közlemények a v e l e n c z e-i köztársaságban, a

16-ik század közepén jelentek meg, melyek nyilvános helyen közszemlére tettek, hanem azok tartalma csak bizonyos díjért volt olvasható.

Olaszországban 1836. évben 171 időszaki folyóirat volt, melyek 1845-ig 205-re szaporodtak. 1852. évben a szardíniai királyságban 45 politikai, a nápolyi királyságban 1850-ben csak 2 nagyobb politikai lap létezett, és a legelső critical lap Olaszországban 1710-ben keletkezett „Giornale dei letterati” cím alatt. Jelenleg Olaszországban 1200 lap létezik és a példányok számát tekintve minden lakosára körülbelül 2 db. esik. 1875. évben az olaszországi posták a belföldi forgalomban 61 millió 416,162 db. hírlap és egyéb időszaki iratot továbbítottak.

Franciaországban az első folyóirat 1605-ben „Mercuria Francais” név alatt jelent meg, a legelső valódi hetilap azonban a Dr. Renaudot által 1631-ben szerkesztett „Gazette” nevű. A legelső napi közlöny 1777–1819 „Journal de Paris” volt. A „Constitutionnel” 16,250 és a „Debats” pedig 13,000 előfizetőt számlált az 1824-ik évben. Csupán Párisban 3 évvel később 127 különféle tartalmú időszaki folyóirat jelent meg, melyek száma 1829-ben 307-re szaporodott. A „Siccle” című lap 1846-ban 30,000 és később 50,000 előfizetőt számlált. Magában Párisban 1863-ik évben 705 hírlap és folyóiratot adtak ki, és ezek közül csupán 21 volt politikai tartalmú, és a többiek közül az irodalomra 85, divatra 68, technika és iparra 66, művészetre 65, államtudományokra 43, jogtudományra 41, mérnöki és építészeti szakra 29 esett, azonban ugyanakkor egész Frankországban 318 politikai és körülbelül 700 egyéb tartalmú azaz 1000-nél több lap volt.

Jelenleg Franciaországban 2000 lapnál több létezik, (és ezek közül a legtöbb Párisban adatik ki) a példányok számát tekintve körülbelül minden lakosra 4 lap esik egy évre.

Belgiumban 1605-ben jelent meg egy képes csata közlöny „Nieuwe tijdsche” cím alatt, jelenleg 300 lapja van legalább, és minden lakosra körülbelül 12 darab hírlap esik egy évre. 1875. évben a Belga postaintézet a belföldi forgalomban 59 millió 671,000 hírlap és folyóiratot továbbított.

Spanyolországban a 18-ik század közepén jelent meg „Diario di Madrid” cím alatt az első közlöny 1788-ban 40–50 napi lap létezett különféle tartalommal. 1833-ban csupán Madrid 18

politikai lapot számlált és 1844-ben 48-at, melyek közül 18 naponként megjelent. 1851-ben egész Spanyolországban 117-et, közülök 80 Madridra, 12 Barcelonára, 5 Sevillára, 5 Cadixra és 2 Valenciára városokra esett, és 1862-ben összesen 378 lap jelent meg, míg 1875-ben a Spanyolhoni lapok száma a 400-at megközelítette.

Nagy-Britanniában az időszaki folyóirat első kísérlete Erzsébet királyné uralkodásának idejére esik „Englisch Mercurie” név alatt és első száma 1588-ban jelent meg, mely szám az angol nemzeti múzeumban még most is megőrzött. 1690-ben London már 9 heti lappal bírt, 1709-ben 18-ra emelkedett azok száma, habár napilap egy és pedig „The London Courant” volt. 1753-ban összesen 7 millió 411,751, továbbá 1760-ban 9 millió 404,790, és 1830-ban 30,493,441, 1850-ben 65 millió 741,271 darab hírlap és folyóirat nyomtatott. Az 1835-ik évben Nagy-Britannia és Írland 384 napi és heti, 1848-ban 602, 1865-ben 1271 lapot számlált. A leghíresebb angol közlöny a „Times” mely John Walter által 1780-ban alapított, és jelenlegi nevét 1786 óta viseli.

Ezen lap gőz gyors sajtó segítségével óránként 12 ezer példányban is nyomatható és 1867-ben naponként 50–60 ezer példányban jelent meg. Angliában 1875-ik évben 2500 lap volt.

Dániában 1830 előtt alig említhető a hírlap irodalom, bár már 1749-ben „Berlingsche” cím alatt megjelent egy még most is fennálló közlöny és jelenleg 250 lap létezik. 1875-ben ott a belföldi forgalomban 19 millió hírlap és folyóirat szállított, és minden lakosra körülbelül 10 lap esik.

(Folytatása következik)

Válasz P. gör. szert. s. lelkész ur által írott közleményre.

Szegény boldogtalan! Bizonyítom mély szánalmat érdemel szomorú állapota miatt; mert tiszta öntudattal bíró egyén nem beszélhet így, csakis az, ki vagy örütségi rohamok — vagy visiókban szenved.

Visióiban irtózatosságműveket lát, furia kinézésű, óriási szörnyetegeknek látja a nőket, kik azon török fejűket, miként röpítsék légbe a világot.

Egy földgömböt, — mely a légben függ — a

légbe röpiteni! hát nem örült eszme ez? Az volna ám az explosió! Csak hogy ez lehetetlen tisztelendő ur, hídje el ép oly lehetetlen, mint milyennek eddig a perpetuum mobile föltalálása bizonyult.

„Tulzások.” E címet írja ön közleménye fölibe, melynek értelmét cikkében megfejté később s véle a nők hivatalos működésére céloz. De e szó sokkal jobban illik az ön közleményére, mely által oly tulzásokba bocsátkozik, mi valóban sérti a jó ízlést s a nemes érzületet.

A legdurvább modorban fordul a nyilvánosság felé, s roppant tapintatlanságát és gyöngédségséget árul el már, csak az által is, hogy családi viszonyát kiméltelenül tárja a világ elé. Ha neje méltatlannul viselte magát, ha férfi büszkesége ezáltal sértve volt, ezt csupán önmagának kellett volna bevallania, nem pedig siralmas hangokon tudtára adni a világnak.

A nemes büszkeség nem panaszkodik, hanem magába vonultan tűr és hallgat.

Én úgy hiszem, hogy neje cselekményének vezére mélyebb indok vala, nem egyedül a posta iránti előszeretettel, ki tudja mivé lett volna, ha a munka, a tevékenység oltalma alá nem menekül...

S ha esetleg nem a postaintézethez folyamodik, hanem szalmakalap gyárban keres magának foglalkozást, ön most átkozná azon földet, mely megtermé a gabonát, melynek szalmája több nőnek s így ön nejének is munkát adott?

Akkor ugy-e nem a posta, hanem a szalma kalap gyár tette volna oly nyomorulttá?

Ingatag, gyöngye jellem az, ki, ha csalatva, avagy boldogtalanul érzi magát, örvénybe rohan, egy valódi nemes lélek, mindig nemes irányt választ ily esetekben, hol vigaszt keres és találhat is.

Hány férfiú éli át a legnagyobb szenvedés között az életet; mi is lenne a világból, ha minden boldogtalan a bor szenvedélyével enyhítené bánatát...

A legbántóbb nyilatkozata önnek az, hogy a nők minden fáradság nélkül jutnak hivatalra, melyet fölfogni nem tudnak. Szerencsétlen! hogyan merészel így nyilatkozni? Éppen annyi küzdelem árán nyerik őket, mint a férfiak, mi annyival nehezebb rájuk nézve, mennyivel gyöngébbek ők magok; annyival lévéne nehezebb kivívni állásukat, mennyivel kevesebb kiképzésben részesülhettek, e hiány miatt, kényszerülve vannak önképzés által jutni azon célhoz, melyet a férfiak hosszas tanulás

Borúra derü.*)

(Ballada)

I.

Foly a Mura, vágat is javában
Stajer ország legszebb városában:
— Fővárosát a Stajer hazának
Széthasítva — utat tör magának.

Vándor ifjú a Stajer hazában
Andalogva járdogál magában, —
Fővárosát nem soká elérve:
Hosszasan néz a Mura vizére.

S szóla mélyen: Muravize merre —
Merre sietsz? — megfelelsz-e erre? ...
„Egyenesen szép Magyarországra
Vágtatok én a széles Dunába.”**)

Oh vigyél el engem is, vigyél el: —
— Szól az ifjú — s bánatos szemével
Rátékint a vágató Murára; —
Muravize nem hallgat szavára.

És az ifjú a Stajer hazában
Szomorúan ott marad magában;

*) Midőn ezen régebbi versemben ifjabb koromban folytatott szenvedélyes, de viszontagságos utazásaimnak egy tragikomikus képét t. kartársaim előtt feltárom, — azt azon kérelemmel teszem, ne keressék abban a magasabb költészet követelményeit, de keressék az érzést és az egyszerű igazságot, — tárgya nincs a postai étellel szorosabb összeköttetésben, mert hisz akkor még, a ki azt jövendőlte volna nekem, hogy valaha postamester leszek — kinevettem volna; de még is szerepel benne a posta, mint az öröm és boldogság közvetítője! Mikola Károly.

**) Talán a Dráva vizével együtt a Dunába (Szerk.)

Két halovány szenvedő szemében
Úszik a gond, bánat tengerében.

„Bánat ifja! azt kérdelem tetőled:
Hova lett a vidámság belőled?
Mit sovárgasz, mit tündösz a gonddal,
Gondúzóul gyógyszer a bor, a dal.

Vagy ha szíved lányok vágya fúrja:
A lúgasba szól a hárfá húrja,
Hárfa mellett vig ezerperli járja,
Számos a lány, tánczosokra várva.

Bár milyen sok földet is bejártál;
Ennyi szép lányt együtt nem találtál;
Szébbek ők a legszebb rózsaszálnál,
Nyájasabbak napnak sugáránál.

„Jer tehát és végy karodra egyet, —
Ha az ember szép leányt ölelget
S lejt vele azt a szép ezerperlit:
Elfelejt a világ keservit!”

„Megköszönöm szépen a tanácsot,
Jobb szeretnék nála egy kalácsot,
A kalácshoz egy jóféle sonkát,
Mintse' járnai a ezerperli polkát.

Azután meg — mi tagadás benne —
Reám nézve bájolóbb lenne:
Képe talba' fekvő sült libának,
Mint bár melyik gyönyörű leánynak.”

„Bálga ifjú, vétkezel, ha így szólsz,”
„Mondjad inkább; éhezel, ha így szólsz.”

S tud meg azt, a kegyetlen éhség
Üldöz engem a kétségbesésig.”

II.

„Vágyva látni országot, világot:
Szomju lelkem a külhonba vágyott,
Azt hívé, hogy a világon á' tal
Mehetek majd elszántságom által.

Csalatkoztam, mert nem kapva enyhét,
Sanyarogni, szűkölködni kellett;
És mióta elhagyám hazámat
Jófatat se érintette számát.

Szűken éltem, ámde mind hiában,
Egy garas sincs a táskám fiában;
Tegnap abban egyre még akadtam,
Jött egy koldus, azt is annak adtam.

A jó koldus ezer annyit kívánt, —
... Uram isten hallgasd meg, de mindjárt!
Adj nekem most tíz forintot újra
Hadd haladjak szép magyar honomba!

Bálga vágyak csalfa vak remények!
Nincs nekem már, a kitől reméljek:
Jó apám van, ámde ő se gazdag,
Számítlan sok aggódási vagynak.

Nincs is arról tudomása néki,
Hogy fiát a balsors rágja, tépi;
Azt irám: ne légyen érte gondja,
Mert fiát a jó szerencse hordja.”

általi készséggel sokkal könnyebben érhetnek el. Egyébként, ki postamester óhajt lenni, nem is kívánatos, föltétlenül, hogy 8—10 évig iskolázzon. Én ismerek m. kir. postamestereket, kik alig 4 osztályt végeztek, és mégis e téren jól megfelelnek hivatásuknak.

És most kérdelem én, miféle gyáva, pulya lelkű férfi az, ki annyira megfélemedezik magáról, hogy egy nőhöz segédül áll be? Ily példát én nem tudok, nézetem szerint ezáltal a férfiúi büszkeség mélyen meg van alázva, s az ily férfi méltán lehet egy valódi nő által megvetve.

Lelkének zavart látománya pedig ott fejlík ki legjobban, hol a postai teendőket bizarr foglalkozásnak nevezi.

Őn bocsánatot osztogat, midőn nincs mit megbocsátania, mert ellene kisem vétett. Oh! önnék igen nagy szüksége van a bocsánatra, Isten bocsánatára, mert pap létére a legsötétebb vétkek egyike fogamzott meg lelkében: a gyűlölet. Közleményének minden sorából mély ember gyűlölet szól. Hogyan képes ön hibeit emberszeretetre tanítani, ha önnék kebléből az kihalt? Mily lelkipásztor az, ki nek lelkében a gyűlölség kárhózas magvai vannak elhintve?

Van egy boldog haza amott túl a tengeren, neve: Északamerika, ez a női emancipáció hazája, hol nagy vívmányok hirdetik a szabadságot, diadalmasan lobogtatják annak zászlaját. E hon határain belül nincs oly állás, mely azelőtt kizárólag a férfiaké volt, hogy a nők is be ne tölthetnék és ez a legfényesebben czáfolja meg önnék azon állítását, hogy midőn a nőket hivatalokra alkalmazzák, veszélyes tüzzel játszanak, mert lám Északamerika naponként gyarapszik s hatalmas léptekkel halad elő a művelődés terén. Azon óriási tevékenységhez képest, mi ott honos, mi még törpék vagyunk, csakis a kezdetlegességnél állunk.

Sőt ellentétül ön állításának, azon nemzet csak félig él, azon nemzetet komoly veszély fenyegeti, melynek női mi iránt sem érdeklődnek. Csakis azon hon lehet virágzó, melynek leányai egyetértőleg, lelkesülten törekzenek közreműködni a közhasznú dolgokban. Bátor szívvel küzve előhaladnak a közjó létesítésében. Művelt, tevékeny hölgyek nem veszélyére vannak a honnak, hanem annak méltán büszkeségei.

Nem mulasztatom el a szép szemekre vonatkozólag is reflectálni;

E kifejezéssel ön annyira átlépte a műveltség korlátait, hogy e miatt önmaga előtt kell pirulnia, ha kebléből még ki nem hamvadt végkép az ön becsérzet szikrája.

„Ki másokat megbecsül, magát becsüli meg.“

Van egy igen derék pestakezelő barátnóm, ki, miután begyakorlta a kezelést; sikerrel letévé a vizsgát, s azután majd két évig alkalmazás nélkül maradt. Egyik folyamodványt a másik után irta, de hasztalan.

E barátnóm szép tehetséggel bír, művelt s választott pályáján képesített volt, miért nem volt tehát eredménye fáradozásának? mert Fortuna asszony nem volt kegyes hozzá, nem kedvezett neki. S ha küzdött állásért, ezt bizonyára nem különczködésből, avagy szerelemből tette, hanem mert mostoha sorsa reá kényszeríté. E postakezelő fiatal szép leány, s fölötte téved ön, ha azt hiszi hogy a hivatalokat nyomoru külsőségekért osztogatják. Személyes érdemmel kell birni arra nézve, hogy egy nő hivatalt nyerhessen, mindenek fölött okosnak és tevékenységre képesítettnek lennie.

Őn nem méltó arra, hogy czikkének e pontjára bővebben részletezve válaszoljak, s ha egy kis önérzet van még önben, magát megfogja nevezni s e durva bántalmat visszavonja.

Én követelem összes kartársnőim s az igazság nevében, hogy azon egyén, ki ily szélsőségekre engedte magát ragadtatni s nem átalott epés kitörésének a lapok nyilvános hasábjain durva kifejezést adni, nevezze meg magát, ezt kívánja minden pályatársnőm valamint a magam önérzete s büszkesége.

Egyébiránt ideje, hogy befejezzem tárgyat azon hittet, miszerint igaz, mit közleménye után következtek, hogy önnék gondolatai egy káprázatos, beteg agy szüleményei.

Egy m. kir. postakezelő.

Vegyes közlemények.

— A magyar tisztviselők orsz. egyesületének május 27-én volt közgyűlése Pauler Tivadar elnöke alatt. Örömmel jelenti, hogy a tisztviselők övegyei s árvái javára rendezett sorsjáték 12,500 forint tiszta hasznót hozott; fogyasztási egyesület s kórház alapítása tervben van. Borszéký titkár jelenti, hogy a módosított alapszabályok megerősítettek, a

helyiségek szépen látogattatnak. Az egyesület pénzügyi helyzete is tetemesen javult, mert adóssága, mely mult évi május 1-én még 3249 forintot tett a mult évi végeig 1911 forintra szállott alá, s ebből is a folyó évben már 700 forintot visszafizetett az egyesület, és biztos kilátás van rá, hogy összes tartozásait még az évben törleszteni fogja; és akkor teljes sikerrel foghat feladatának teljesítéséhez. Az alapszabályok értelmében az igazgató választmány kebeléből ez évben 20 tag kisorsoltatván, a sorshuzás útján kilépett urak helyére új választás eszközendő. Az alapszab. értelmében továbbá 30 póttag és a felügyelő bizottság tagjai és póttagjai szintén újra választandók. S ez több alakítások elintézése s néhány köszönetnyilvánítás után meg is történt. A megválasztottak nagyobb részt a régi tagok.

— Aszódon a kisbágyi csárda feletti erdőben f. évi június 7-én a magyar postamesterek egyesülete alaptőkéje javára tavaszi mulatsági rendeztetik. A rendező bizottság tagjai: Dezsényi Károly, dr. Hacker István, Tóth Ödön, Hets Nándor, Bencsik József, Eisler Sándor és Korniczky Miksa urak. Beléptidij: személyjegy 1 forint, családjegy 2 forint. A felülfizetések e lapok útján nyugtáztatni fognak.

— Postarablás. Május hó 24-ére viradólág a boglári vasuti állomásról a vonat megérkezése után, a küldeményekkel megterhelt Boglára menő postát kirabolták. A postalegény futás által megmenekülvén, a bironál azonnal jelentést tett s hű személyleírását adta a két rablónak, kik két pandur által azonnal úzóbe is vétettek. A rablónak sikerült a Szántód és Tihany közt közlekedő révén a Balaton innenső partjára jönni; de a pandurok sem voltak restek s egy molnár hajón, — hogy a kompra várakozni ne kelljen — átkeltek a Balatonon. Midőn a pandurok a tihanyi partra értek, embereink akorra már tul voltak Tihanyon, de nem a falun keresztül, hanem a tó partján menve. Egész Aszónfőig nyomukban voltak a pandurok az elszórt levelek és levélzsákok után, de Aszónfőn tul nyomukat vesztették. A pandurok már Tihanyban azt a tanácsot nyerték, hogy Savanyuvizre menjenek, mert a két rabló egy pohár savanyuvizért valószínűleg betér a fürdő intézetbe. A pandurok, miután fürdői társaikat értesítették a dologról, csakugyan a fürdőbe mentek, hol már akkor a fürdő minden lakója értesülve volt a dologról s kíváncsian várták a megnyugtató látványt. A rab-

III.

És az ifju bánat dúlta képpel
Nem törődve a sok cifra néppel;
Megy tovább, azaz, hogy menne, menne,
Hogyha lába jó erőbe lenne.

„Istenem! be gyenge lábon állok,
Itt pedig tán padra sem talállok,
Ah! de még is! — ott van egy ilyesmi,
Oh! az ülés milyen jól fog esni!“

És leül az ifju a falomra,
Amde ott se lelhet nyugalomra,
A falócán sem hagy neki békét;
Üldözője a kegyetlen éhség!

És mi több még; — átalellenébe
Felséges gyümölcs ötöl szemébe,
Olyan olcsó, csak nem ingyen adják,
Szépe-nagyát válogatni hagyják.

Ezt az ifju sóvárogva nézi,
Szíve vágyát egyre nőni érzi,
— Igézó az almák rózsá arca,
Nagy miattok ifju szíve harcza.

És a mint fogy; a mint kél az alma:
A képen fogy a fiú nyugalma,
Minden egyes alma elkelése
Szíve mélyen éles tör döfése.

Fél, hogy a nép mind meg fogja venni
S nem marad belőle neki semmi,
Kérne egyet, úgy istennevébe
Am de azt nem hagyja büszkesége:

Magyarország a fiú hazája,
Végso óráján is büszke rája,
Azt beszél: éhenhalni megtud,
Amde kérni, könyörögni nem fog!

IV.

„Éh halál! ki démonommá lettél:
Töröddel már egyszer czélbavettél,
Hanem akkor elfuték előled,
Lesz e most mód szabadulni tőled?

Szól az ifju, avagy csak sóhajtá
S bús fejt s itt két kezére hajtá,
Hanem aztán gyorsan visszavette
S jó budáját végig nézegette.

„Drága szolgám, régi jó kabátom!
Te maradtál egyetlen barátom,
Három éve, hogy megismerelék
S veled együtt békességbe n élek.

Hű valál te mindig — s úgy szerettél:
Ha hideg volt, forrón átöleltél;
Oh! nagyon szeretlek téged én is —
És minékünk el kell válni még is.

El kell válni — drága barna jószág,
Bár idáig nem terhelt adósság;
Most uradra szállott a nagy éhség
S nincsen a ki szánja szenvedését.“

— Így szólott az ifju a kabátnak
A hűséges egyetlen barátának.
Nem szolt erre jó kabátja semmit
Bár az ifju azt gondolta, hogy sirt.

„Jó kabátom, hogyha sirni látlak,
Sirásodnak minden hangja áthat
Mélyen érző szívem belsejébe,
Hajh! mi vár rád a zsidó kezébe!“

Rémitő ollóval néked esnek,
Minden sujtást rólad ott lemesnek,
Szép vitézkötésidet letépi,
A szabó belőled frakkot épít!

Iszonyú sors lessz ez, én belátom,
S szivemből sajnállak jó kabátom,
De ha el nem adlak a zsidónak,
Mindkettőnket a mély sirba dugnak.

A mély sirban sok férgek tanyáznak,
Úgy megesznek, megse paprikáznak,
— Jobb, te mászol a németre frakknak,
Mint ha téged rágnak és harapnak.

Jer tehát már én szerette mentém,
A handléhoz, mert én úgy ehetném,
Hogy megenném ezt a nagyvilágot,
Hogyha sütnének belőle lángost!

Emlékül még egy gombot török le
Rólad, aztán elválunk örökre;
Adjon isten néked békétűrést,
Nálamnál jobb gazdához kerülést.

Isten áldjon! — végettem ne búsúl:
Megvan még öcséd — a nyári zubbony,
Azt veszem fel úgyis múlik a nyár!...
— Ez az élet jaj be sok bajjal jár!“

(Folyt. köv.)

lók, miután Füreden rostélyossal és borral jól ellátták magukat, nem is sokáig vártak magukra hanem semmit sem sejtve diadalmasan vonultak be a fürdőbe, egyenesen savanyúvíz kutnak tartva, hol, miután a kellemes vízzel — állításuk szerint Pápáról — fáradt testüket felüdítették, a „fertig“-be helyezett hátultöltők előtt szép csendesen megadták magukat a jómadarak, hogy utolsó legyen az élvezet, melyet savanyúvíz okozott. 4000 néhány száz frt találtatott náluk.

HIRHARANG. — Az általános világ-postaegylet ezidő szerint 283,000 négyszög mértföldet és 276 millió lakost számlál. Az egylet berlini irodájának fentartása mult évben 61674 frankba került, melyhez minden állam aránylag hozzá járult. — A németországi postaigazgatásnak is vannak elég kellemetlenségei. A mühlhauseni postaigazgató hivatalos visszaélései miatt másfél évi börtönrre és polgári jogának 5 évre való elvesztésére elítélték. Nördlingenben pedig egy segéd postahivatalnok 20,000 márkával nyomtalanul eltűnt. — Bécsben május 24—26-án, mint már említettük a lajthántúli postamesterek összes egylete elnökei a nyugdíjalap tárgyában gyűlést tartottak. A tisztelgés alkalmával Dewez osztrák vezér postaigazgató újból kijelentette, hogy a postamesterek kérdéses nyugdíjegyletéhez a legnagyobb vonzalommal fog lenni, s hogy részére az évi 20,000 frt állam segély kiutaltványozását a miniszternek és a birodalmi tanácsnak melegen fogja ajánlani. — A levéllőpás jövedelmező üzletnek látszik. Bordeauxban ugyanis a mult heten csíptek el egy tolvajt, ki éjjelenként tolvajkulccsal kinyitogatta az utcai levélszekrényeket. Ezen üzletet — mint sajnálkozva megjegyzé — még csak két hónap óta gyakorolja, de az alatt már több mint 8000 frankot vett ki az egyszerű levelekből. — Zemplénmegyei Erdőbénye fürdőhelyen június 1-ével új postahivatal nyitott, mely minden évben szeptember 15-ig van működésben. — Trefort kereskedelmi hely. miniszter a Lloyd gőzhajó társulati folyó tárgyalások végett Bécsbe utazott. — Május 25-én az éjjeli arad — budapesti mozgópostával nem kevesebb mint 300, azaz háromszáz ajánlott levél rovattalanul érkezett a főpostára. — A magyar-, horvát, szlavonországi postamesterek egyesületének 1877. május 23 és 24-én tartott 2-dik közgyűléseinek jegyzőkönyvét későn kaptuk meg és így annak közlését lapunk jövő számában eszközöljük. — Kamler József cs. k. postamester, az arany érdemkereszt és az ágyu-kereszt tulajdonosa, a bécsi főpostaigazgató atyja, élte 86 évében elhunyt. — Kallina május havi postatárfája és az osztrák postajáratok májusi füzeté megjelentek és Bécsben Waldheim könyvkereskedésében kaphatók. — Az északamerikai Egyesült Államokba lehet ezentúl utalványozni is, azonban nem egyenesen a rendeltetési helyre, hanem a postautalványokat a baseli (Svajcz) postahivatalhoz címezve. Egy utalványon feladható 75 frt és csak Baselig bérmentesíthetők. — Zalamegye Kis-Kanisza helységben és besztekerce-naszódmegei Harinán f. é. június 1-ével új m. k. postahivatalok léptek életbe. — Június 1-től kezdve Törökterületre csak angol, francia, német és olasz nyelvben szerkesztett táviratok intézhetők. Az „Egyetértés“ mult vasárnapi száma a „Hon“ tudósítását a postamesterek f. é. közgyűléséről átvéve, a következő megjegyzést tette: Ez a sok biztatás pedig mind nem sokat ér, hanem készítsen a miniszter javaslatot s adja be a képviselőházhoz és szavaztassa meg, ez még könnyebben fog menni, mint a közös vám megszavaztatása, csak akarja ilyen hazafias célra is használni többségét. — Némely lap azt a hirt hozta, hogy a háborús idők folytán közlélkilátásban van az államhivatalnokok illetményeinek redukciója. Ezt a hirt a „Presse“ határozottan megczáfolja. — Nem is hitte komolyan senki. — Balás Sándor paksi m. kir. postamester neje, szül. Szatmáry Vilma május 31-én, életének 23-ik évében elhunyt.

Szerkesztői sürgöny.

D. Postamester. Lapunk jövő számában közölni fogjuk.

Debreczen. Becses közleményeinek mindenkor igen szívesen engedünk tért.

Algyógy. Az előjegyzés megtörtént.

Csernye. Keresztelés alatt elküldöttük.

Nyitra. Előfizetése csak szeptember végeig tart.

Aszód. A megrendelést azonnal eszközöltük.

B. Nyék. Távirddával egybekötött kezelői állomás, az egész mult negyedben nem volt betöltendő s így kívánságát eddigelé nem teljesíthettük.

Rév-Komárom. A mozgó kocsis beszerzése végett az intézkedést megtettük.

Pályázatok postamesteri állomásra.

1. Nyitramegyei Szenicz városában. 720 frt tiszti fizetés, 102 frt irodai és 2072 frt szállítási átalány. Postaig. Pozsony.
2. Baranyamegyei Sásdon. 200 frt tiszti fizetés, 40 frt irodai és 1332 frt szállítási átalány. Postaig. Sopron.

Pályázatok postakezelői állomásra.

1. Túrkevényben a postakiadói állomás 16 frt havi fizetés, ágyeműn és mosáson kívül teljes ellátással azonnal betöltendő. Szakképzett és jó bizonyítványokkal ellátott postakiadók urak, ebbeli kérvényeiket Kiss Gyula, kir. postamesterhez Túrkevénybe intézzék. Biztosítékkal rendelkezők előnyben részesülnek.
2. Somogy megyei Hete si kisebb forgalmu m. k. postahivatalnál egy postakiadónak azonnal alkalmazást nyerhet. Folyamodványok Pete Lajos uradalmi tisztartó és postamester urhoz Hete s re intézendők.
3. Zólyom megyei Nagy-Szalánán a postakiadói állomás 18 frt havi fizetés, ágyeműn és mosáson kívül teljes ellátás és némi mellék jövedelem mellett azonnal betöltendő. Az önálló postakezelésben jártas postakiadók urak, jó bizonyítványokkal ellátott ebbeli kérvényeiket Bittera Miklós postamesterhez Nagy-Szalánára intézzék. Biztosítékkal rendelkezők előnyben részesülnek.
4. Temes megyei Rékason a postakiadói állomás, 200 frt évi fizetés és teljes ellátással azonnal betöltendő. Szakképzett postakiadók urak ebbeli kérvényeiket Karácsonyi Anastasia m. k. postamesternek asszonyához Rékasra intézzék. Biztosítékkal rendelkezők előnyben részesülnek.

Ajánlkozások.

— Egy 23 éves a katonai kötelezettség alul teljesen felmentett postakiadó, ki képesítve van nagyobb forgalmu postahivatalt is önállóan kezelni, jó bizonyítványokkal rendelkezik és a magyar, német és román nyelvben jártas, keres hason minőségben alkalmazást. A szíves meghívók Rácz György postakiadó czime alatt Kapnik-bányára (Szatmár.) küldendők. Az állomást azonnal elfoglalhatja.

— Egy 24 éves szakképzett és katonamentes postakiadó, ki a magyar, német és szerb nyelvben jártas, és jó bizonyítványokkal rendelkezik, keres egy kisebb forgalmu postahivatalnál alkalmazást. A szíves meghívók Schleifer Ignác postakiadó czime alatt Szántóvára (Bács megye) küldendők.

— Egy m. k. táviratíró, ki a távirászatot már teljesen érti s a postakezelésben is némi jártassággal bír, a magyar, német és tót nyelvet beszéli, óhajtaná valamely m. k. postahivatalnál mint gyakornok belépni. A szíves meghívó levelek Neubauer Vilmos címén Nyír-Bátorba intézendők.

— Egy 18 éves a magyar és német nyelvben jártas, jelenleg a 4-ik reál osztályba járó tanuló, óhajtaná valamely m. k. postahivatalnál mint gyakornok, illetőleg postakiadói jelölt, teljes ellátás mellett alkalmazást. A szíves meghívó levelek F. F. betűk alatt poste-restante Szegedre küldendők.

Tiller Mór és testvére

a nméltós. keresk. m. kir. miniszterium által megbízott szállítóinknál.

Budapest, országut, Károly lakatya épületében a következő tárgyak utánvét mellett rendelhetők meg.

1 postatiszt vagy postatisztői arany-zsinóros finom zubony 13 frt 80 krtól	15 frt 80 krig
1 ezüst zsinóros pedig 12 frt	
1 60 krtól	14 frt 25 krig
1 finom szürkepantaló 8—10-ig.	—
1 a legfinomabb fajtából 11—12	—
1 téli köpeny 24 frttól	38
1 esőköpeny csuklával 10 frt.	12
1 sapka, valódi 3/4 arany	—
1 zsinór és rózsával	3 70
1 ugyanaz vitézkötéssel	4 50
1 finom nyári tábori sapka	—
1 arany jelvényvel	3
1 ugyanaz ernyővel	3 25
1 szabályszerű nyakraváló	— 40
1 pár arany vagy ezüst him-	—
1 zett posta jelvény zubony galléra	1 50
1 pár ércz postajelvény	— 40
1 finom posztó vagy szalma	—
1 kalapurak vagy fluk számára 1 frt 50 krtól	3
1 levélhordó szabályszerű zubony 7 frt	—
1 50 krtól	9 50
1 szürke pantalon 5 frt 20 krtól	8 50
1 sapka	1 80
1 valódi ezüst-zsinóros	3
1 ugyanaz magastetejű	3 20
1 postalegény szabályszerű szürkecsuklával	18 10
1 szabályszerű zubony	7 50
1 szabályszerű nadrág	6 30
1 kalap	3—3 50
1 sapka	1 50
1 jó erős négy karimás posta sip	1 60
1 három	1 40
1 sip zsinór	1 25
1 kilogramm jó spanyol viasz	4
1 jó erős bőrtáska levélhordók számára	—
1 6 frttól	8
1 ugyanez nagyobb minőségben csomag	—
1 használatára 9 frttól	10 50
1 jó szerkesztő tized máhla mérleg súlyuk	15
1 jó szerkesztő levélmérleg tányérál	3—6 50
1 jó erős levélgyűjtő-szekrény postaczi-	—
1 merrel 7 frt 50 krtól	9 50
1 jó erős posta czimer 7 frt 50 krtól	9 54
12 jó minőségű tekete írón 35 krtól	— 75
12 jó minőségű kék írón 55 krtól	— 85
12 jó minőségű vörös írón 70 krtól	— 95
12 jó minőségű tolltartó 25 krtól	— 60
1 doboz finom aczél toll 50 krtól	1 25
100 hivatalos boríték czimmal	— 60
100 ugyanaz vastag papírból	1 20
100 jelentési iv	— 29
100 pénzes levélboríték	— 65
100 levél papír festet monogrammal	— 95
100 hozzá való boríték	— 95
100 levél boríték czim nélkül 35 krtól	— 85
100 látogató jegy 65 krtól	1 55
100 hozzá való boríték	— 35
1 nagy korsó üveg fekete tinta	— 35
1 nagy korsó üveg finom viola tinta	— 45
1 kis üveg bármilyen színű	— 10
1 korsó 1/2 kilogramm fekete bélyeg festék	1
1 betűzőhöz való szelencze párnával	1 50
1 rizsma fogalmazó papír	1 85
1 rizsma fehér iroda papír 2 frt 50 krtól	3 50
1 kővez jó csomagoló papír	— 40
1 vonalzó 10 krtól	— 50
1 pár jó erős löpököröz I-ső számú	3 60
1 pár jobb fajta II-dik számú	4 80
1 pár legjobb minőségű III-dik számú 5 ft	8 95
1 drb fehér vagy színes író 1 frt 60 krtól	2 65
1 drb vászonnadrág 1 frt 20 krtól	2 50
6 drb fehér vagy színes zsebkendő 90 krtól	4 50
6 drb fehér vagy színes kapeza 90 krtól	3 75
1 író gallér vagy nyakkendő 20 krtól	1 50
1 jó erős revolver 7 frt 50 krtól	12 50
1 szimpla vagy dupla pisztoly 2 frttól	3 25
1 postatiszt kard elefant csont marko-	—
1 llatall arannyal kirakott tokkal	15
1 ehez kardkötő	5 frt — kr.
1 pénzes zacskó felvágó kés	— 35
1 Az említett tárgyakon kívül még megrendelhető a lehető	—
1 legolcsóbb árak mellett,	—
1 urak és gyermekek részére minden nemű civilruha, hölgyek	—
1 részére minden megbízás ruházatra	—
1 nap és esernyők, minden háztartási szükséglet, urak és höl-	—
1 gyek részére késztyű, jegyzék könyvek, pénzes tárczáik ké-	—
1 sek, ollók, méter súlyok, vas és rézből, minden irodai tár-	—
1 gyak és szükségletek, lámpák, mindenféle ajándékoknak	—
1 alkalmazó tárgyak, uri és hölgy nyakraválók, zseb- és falk	—
1 órák.	—
1 Deák Ferencz emlék érem	— frt 50 kr
1 (Csomagolás fadóbozban 10 krtól 35 krig).	—
1 Teljesen felszerelt ruházat megrendeléseknél a mér-	—
1 ték pontos beküldése szükséges.	—
1 Az egyenruhához tartozó szövet zsinór gomb,	—
1 jelvény sat. részletesen is megrendelhető, és ugyanazon	—
1 áron számíttatik amint a n. méltós. kir. keresk. minist.	—
1 által meghatározott.	—
1 Pontos jó és gyors kiszolgáltatás iránt kezesége	—
1 nyújtani ismert cégünknek különös érdekében fekszik.	—
1 Minthogy szállítási üzletünket a pártolás foly-	—
1 tán, melyben a n. é. vidéki közönség részesített nagyobb bi-	—
1 tott, és ezentúl nem csak a tek. hivatalbelieknek hanem	—
1 az összes közönség szállítói leszünk, felhívjuk mély, tiszte-	—
1 lettel a tek. postamester, és postatiszt urakat, nekünk e vállalat-	—
1 ban segédkezet nyújtani és az illető feleltől bármilyen néven	—
1 nevezendő megbízásokat, mely-eket mi rögtön utánvétellel kü-	—
1 deni fogjuk, mint közbenjárók elfogadni szíveskedjenek	—
1 Muködsükért amint az utánvételi lap hozzáunk vissza	—
1 érkezik, az utánvételi összegből hatos kamatot posta	—
1 utalványon az illető közbenjáró ur kezéhez fogunk juttatni	—
1 Tiller Mór és testvére, szállítók.	—